

Evanjeliu na piatu veľkonočnú nedeľu (cyklus C): nové prikázanie

„Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa milovali navzájom. Aby ste sa aj vy vzájomne milovali, ako som ja miloval vás.“ Pochopme našich bratov a sestry s veľkým srdcom, aby nás nič nevysťažilo. Milujme ich skutočne.

Evanjeliu (Jn 13, 31-33a. 34-35)

Keď Judáš vyšiel z večeradla, Ježiš povedal:

„Teraz je Syn človeka oslávený a v ňom je oslávený Boh. A keď je Boh oslávený v ňom, aj Boh jeho v sebe oslávi, a čoskoro ho oslávi. Deti moje, ešte chvíľku som s vami. Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa milovali navzájom. Aby ste sa aj vy vzájomne milovali, ako som ja miloval vás. Podľa toho spoznajú všetci, že ste moji učeníci, ak sa budete navzájom milovať.“

.....

Komentár

Ježiš hovorí so svojimi učeníkmi vo Večeradle počas Poslednej večere. Judáš Iškariotský práve odišiel. Majster im oznamuje, že v tomto okamihu začína jeho víťazstvo a zároveň oslávenie Otca: „Teraz je oslávený Syn človeka a Boh je oslávený v ňom“. Nehovorí, že bude oslávený po svojom utrpení

prostredníctvom zmŕtvychvstania, ale tvrdí, že jeho oslávenie začalo práve utrpením. Sláva a kríž sú neoddeliteľné.

Potom sa k nim obracia nezvyčajným spôsobom: „Deti moje, ešte chvíľku som s vami“. Je to jediný prípad v evanjeliu, keď ich nazýva „deťmi“ a zaobchádza s nimi ako otec so svojimi malými deťmi. Môže ich tak nazvať, lebo – ako povedal sám Ježiš – „Ja a Otec sme jedno“ (Jn 10, 30) a „Otec je vo mne a ja som v Otcovi“ (Jn 10, 38). Svätý Bonaventúra teologicky vysvetľuje túto skutočnosť slovami: „medzi Božskými osobami vládne dokonalá *circumincessio*, v tom zmysle, že jeden je v druhom a naopak, čo v pravom a dokonalom zmysle platí len o Bohu, lebo len medzi tromi osobami Najsvätejšej Trojice existuje najvyššia jednota s rozlíšením, takže je možné toto rozlíšenie bez zmiešania a táto

jednota bez oddelenia“ (Svätý Bonaventúra, *Sent.* I, d.19, p.1, q.4).

Zároveň sa zdá, že im naznačuje, že podobne ako v ňom, aj medzi nimi musí existovať tajomná účasť na týchto vzťahoch medzi Božskými osobami, na základe ktorej majú cítiť otcovstvo voči svojim bratom. Ak Ježiš Kristus, ktorý je „prvorodený medzi mnohými bratmi“ (Rim 8, 29), nazýva ich „synmi“, „deťmi“, aj oni musia mať voči svojim bratom otcovské srdce.

Svätý Josemaría, nasledujúc toto Ježišovo učenie, navrhoval s veľkým praktickým zmyslom: „Nasledujúc príklad Pána, pochopte svojich bratov s veľkým srdcom, ktoré sa ničoho nebojí, a milujte ich skutočne (...). Keďže ste veľmi ľudskí, budete vedieť prekonať malé nedostatky a vždy s materinským pochopením vidieť dobrú stránku vecí. Na príklade som vám názorne a

žartovne ukázal, aký rozdielny
dojem môže mať ten istý jav, podľa
toho, či sa naň pozeráme s láskou
alebo bez nej. A povedal som vám – a
odpustite mi, lebo je to veľmi
názorné –, že keď dieťa má prst v
nose, návštevníci hovoria: *Fúj, aké to
je nechutné!*, zatiaľ čo jeho mama
hovorí: *Bude z neho bádateľ!* (...) *Pozerajte sa na svojich bratov s
láskou a dospejete k záveru – plnému
lásky – že všetci sme
bádatelia!*“ (Svätý Josemaría, *List 29-
IX-1957*, 35. Citované v Ernst
Burkhart – Javier López, *Vida
cotidiana y santidad en la enseñanza
de San Josemaría: estudio de teología
espiritual*, vol. 2, Madrid, Rialp, 2011,
s. 331-332).

V tejto chvíli osobitnej intimity Ježiš
dodáva: „Nové prikázanie vám
dávam, aby ste sa milovali navzájom.
Aby ste sa aj vy vzájomne milovali,
ako som ja miloval vás“. Prikázanie
lásky už bolo formulované v Starom

zákone. Teraz sa však pridáva niečo nové: Ježiš sa predstavuje ako vzor a prameň tejto lásky. Jeho láska je bez hraníc, univerzálna, schopná premeniť aj bolesť a negatívne okolnosti na príležitosti milovať. Takáto láska je charakteristickým znakom jeho učeníkov. Koľko cesty ešte musíme prejsť, aby sme žili tak, ako nás učí Ježiš!

„Musíme prosiť Pána,“ pripomína pápež František, „aby nám dal dobre pochopiť tento zákon lásky. Aké krásne je milovať sa navzájom ako skutoční bratia a sestry! Aké krásne! Urobme dnes jednu vec: možno máme všetci sympatie a aj antipatie; možno mnohí z nás sú na niekoho trochu nahnevaní; povedzme teda Pánovi: Pane, som nahnevaný na tohto alebo na túto; prosím ťa za neho alebo za ňu. Modliť sa za tých, na ktorých sme nahnevaní, je dobrý krok v tomto zákone lásky. Urobíme to? Urobme to

denes!“ (František, *Audiencia*, 12-VI-2013).

Francisco Varo

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/domingo-c-5-pascua/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/domingo-c-5-pascua/)
(11.03.2026)